

nogen Ulempe for den samlede Styrelses Gang. Jeg er fuldkommen overbevist om, at det lidt efter lidt ved en længere Tids Erfaring vil vise sig at være Tilfældet; det vil da, haaber jeg, gaae, som det er gaaet med flere andre Forholds Ordning, at man i Forstningen har troet deri at see Banffeligheder, som man ved nærmere at see Forholdene udvilde sig, dog endelig overbeviser sig om ikke have været tilstede. Det er mit Haab, at dette ogsaa med Hensyn til dette Punkt vil vise sig ved en Erfaring, som jo imidlertid ikke endnu foreligger, saa at jeg i den Henseende ikke kan modbevise, hvad der er anført, men blot udtale min Fortrosthing om, at det vil vise sig, at Faren ikke er tilstede.

Besvarelse: Det er blot et Par Ord, jeg skal tillade mig i Anledning af det Foredrag, der nys er holdt — hvorvidt det er en Duet eller en Duel, skal jeg overlade til den ærede Landsstingsmand (Bloch), som derom yttrede sig, at afgjøre. Det er ganske vist, at jeg med den meget ærede 1ste Landsstingsmand for 1ste Kredts (Andrø) er saa uenig, som man vel kan være med Hensyn til Betragtningen af Fællesforfatningen. Det er ganske naturligt, at den meget ærede Landsstingsmand, som har havt en Hovedandeleel i Tilblivelsen af denne Forfatning, forsvare den til det Yderste, skjøndt jeg ikke skal nægte, at det har forundret mig, at han finder den tilfulde constitutionel; men jeg troer paa den anden Side, at den meget ærede Landsstingsmand maa indrømme, at da jeg fra det Dieblif, Fællesforfatningen blev bekjendt, har, saavidt mine Kræfter tillode det, yttret mig imod den og ikke har gjort nogen Hemmelighed af, at jeg fandt den lidt

har fundet Anledning til at fravige denne Anskuelse. Min Hovedbetragtning er den, at jeg vil haabe, at det ikke vil lykkes den meget ærede Landsstingsmand at faae Rigsdagen til at efterfølge Fællesforfatningen med Hensyn til de finantistelle Forhold, saa at Rigsdagen skulde blive nødt til at votere Finantsloven ved 3die Behandling „in Bausch und Bogen“ uden Tilladelse til at stille Ændringsforslag, uden anden Tilladelse end at votere den, saaledes som den er redigeret af Regjeringen. Det er kun med Hensyn hertil, at jeg har troet at burde yttre mig. Jeg skal ikke gaae ind paa de øvrige Betragtninger, som den meget ærede Landsstingsmand har fremsat, om Posteringen ved Afslutningen af Regnskabet med Hensyn til Reservesfond, Kassebeholdning og Activer. Jeg veed meget vel, hvad man igjennem Posteringer kan tilveiebringe; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der til denne Postering fordredes, ialtsald efter den Anskuelse, som den meget ærede Landsstingsmand har, en lovlig Bestemmelse, en Bestemmelse af Rigsraadet, og Rigsraadet har indtil denne Dag endnu ikke taget den Bestemmelse at anføre en Sum in blanco; thi det maatte det jo endelig komme til, at den mulige Different mellem den budgetterede Sum og den, der var nødvendig til Udgiften, blev opført in blanco, og at man sagde: Hvad der ikke er nødvendigt, skal anvendes paa den ene eller den anden Maade; men det overlade vi til Ministeren. Jeg troer, at der er en anden Banffelighed, og det er den, at den meget ærede Landsstingsmand jo vistnok har bestræbt sig for, at saavel Fællesfinantserne som de særlige Finantser kom i Besiddelse af betydelige Kassebeholdninger.